

L'aventura del teatre, el gust pel joc...

...aquests entreteniments,
empresos i realitzats sense
intel·ligència i sense cap objectiu
real, tenien per a nosaltres una
certa utilitat, perquè, si més no,
desenvolupaven la nostra
memòria i el nostre cos...

Goethe. «Wilhelm Meister».

En totes les pràctiques artístiques, però
sobretot a l'entorn del teatre, precisament
perquè l'escena genera per les seves
característiques una relació efímera, perillosa i
directa amb el context social, es teixeixen una
sèrie de mites que emboliquen i fan fosc allò
que és l'específic teatral. Per això cal agrair
aquest gest democràtic i oportú del «Centre
Dramàtic de la Generalitat» de cedir el seu
espai a la investigació teatral. En el nostre país,
darrerament tan amic de les normes, el seny i
les «obres ben fetes», és saludable que
hom s'atreveixi a jugar a favor de les rauxes, les
vocacions i l'aventura del teatre. Sobretot
l'aventura del gest que l'origina: el joc. Com diu
Freud: «la contemplació apreciativa d'una
representació teatral aconsegueix en l'adult la
mateixa funció que el joc exercia en el nen...»
Si l'espectador al qual, em sembla, tots ens
dirigim, vol dubtar –higiènic i voluptuós exercici,
quan avui en dia, les seguretats esdevenen
massa vegades paralitzants– i vol ser aquest
actor transformat a la fi de la representació per
qui el savi Brecht clamava, es trobarà
reconfortat en aquest cicle. Només caldria
demanar-li que per assistir-hi es deixés de
consignes apocalíptiques, i comencés a
sospitar que el joc, el teatre i l'art serveixen per
estimar (i l'odi és una forma d'amor) la vida.
Només hem de recordar-li que l'art, sobretot, té
a veure amb el dret al goig que tenim tots. Però,
és clar, el goig, el plaer, exigeix que ens
desempalleguem dels prejudicis, dels referents,
dels manuals i de les modes. El teatre aquí
serà aventura, deriva, joc, límit, excés i gust...
Almenys el prospecte –per la seva
excepcionalitat– ho vaticina.

Jordi Mesalles

T E A T R E O B E R T

Del 17 al 29 de gener

COMTE ARNAU

de Rodolf Sirera

direcció: Esteve Graset

R teatre regina

CENTRE DRAMÀTIC

DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Comte Arnau

Conta la llegenda que al segle XI, pels vols de les comarques del Pirineu, hi va haver un senyor feudal, el Comte Arnau, famós pels abusos que cometia sobre el poble i, sobretot, pels seus amors amb la priora d'un convent d'aquella zona (probablement, Sant Joan de les Abadeses).

Per tot això va ser condemnat, no a l'infern sinó a un càstig més terrible i simbòlic, ja que mai no va morir i va haver de vagarejar eternament pel desert de la seva pròpia solitud. Així va esdevenir llegenda.

El fet va motivar la cèlebre cançó del Comte Arnau. Escriptors com Joan Maragall, Josep Maria de Sagarra, Josep Carner i molts d'altres han escrit sobre el tema atrets pel caràcter mític del personatge.

Maria Eugènia Morant (Adelais)
Joan Pascual (Arnau)
Juli Cantó (Home)
Marta Grau (Noiet)
Juli Cantó (Frare)
Marta Grau (Vella)

Equip Tècnic:

Arc de Teatre (Producció)
Magi Seritjol (Assistents)
Antoni Tordera (Dramatúrgia)
Esteve Graset (Direcció)

Premi de Produccions Teatrals i Musicals 1982
de l'Excma. Diputació de València

L'actor que dansa

L'actor que dansa és una cerimònia que ordena els treballs interns dels actors del CPT. Tot allò que és secret i que l'actor confronta tots els dies en la solitud de la sala de treball, les accions físiques i vocals, la improvisació, la composició, esdevé en **L'actor que dansa**, per primera vegada, un fet públic, social.

Moltes vegades ens han preguntat, què hi ha darrera del **Comte Arnau**?

Què feu durant les vuit hores de treball?

Quina és la vostra tècnica?

L'actor que dansa respon aquestes preguntes de l'única manera possible: amb el drama que neix de la confrontació de l'individu-actor amb la preparació que exigeix la seva professió. No pretenem, doncs, amb **L'actor que dansa**, contar cap història, però sí assolir dramàticament una presència, aquella que és fruit de la nostra història comuna i del nostre procés.

Maria Eugènia Morant
Joan Pascual
Marta Grau
Juli Cantó

Assistent: Magi Seritjol
Guió i direcció: Esteve Graset

Pràctiques Teatrals

Dia 18 18 h.

L'entrenament físic i vocal al CPT, demostració.

Dia 25 18 h.

L'entrenament físic i vocal al CPT, demostració.
Treballs interns del CPT:

«Variacions sobre Macbeth» (Materials previs)
Maria Eugènia Morant (Macbeth-Lady Macbeth)
Joan Pascual, Marta Grau,
Juli Cantó (Bruixes)

Guió: Magi Seritjol-Esteve Graset
Direcció: Esteve Graset

Sessions gratuïtes

Centre de Pràctiques Teatrals - Apartat, 82 - Tàrraga